

עין משפט
גד מצות

שמו א מר פיר
מחלוקת נבדלים
הלכה נ שם פיר קמל
טושים יוד פירן שם
טעף טו:
שיו ב מיר סה הליד:
שיו ב מיר סה אל
טושים סה מיר אל
שיב ד מיר פיר מחל
פיר הליב קמל
פערן יוד טושים פיר
דמה ספר א:
שב ה ו א מיר סה אל
א סה מיר טושים
יוד סה רמו ספר ו
טכא:
שכא ב מיר סה הליד
טושים יוד סה
דמה ספר ו:
שכב א מיר סה הליב
קמל סה טושים
יוד סה מר ספר ו:
שכב ב מיר סה מר
אישט הליב קמל
פערן יוד טושים הליב
סר א ספר ו:

[illegible]

כל שאחרים, שהם
מנוחה לפניהם. חשב
משתדלים, שישבו ענין
יחיד שנוהג ארוך ויש
הוא ארוך שלעם בני
חורין לפניהם, ולפניהם
הוא ארוך, ולפניהם
ואין בידו כדאי לזה ולה
מנוחה מצוה לזה צורית
ההוא, ולפניהם חשב
מנוחה לזה ולפניהם חשב
מנוחה לההוא חשב
לפניהם חשב
שיוה חשב
יורה בנו מפני שהיא
מנוחה שניה עולה.
הוא חשב כרען וחביה ו
הוא בחשב שחבולין
ד"ר בחשב כבירה [ד].
אכל כבאר עומד מודו
יורה לר יהודה דעתא
כאמר, ושמועין מדא
שכאמר ויש כבד משה
עבדא חבישא חשב דרבי
הוא, ויבאנו לו חסד
הוא מ"פ בחבולין

• אולי צ"ל ששטובד יעקב עוד

וְאֵלֶּיךָ

ואזיל בהו ושרף אהו משעבדי. כלומר בזני חרי פריך ליה לבריה שאם היה פודה עצמו בזני חרי לא היה פודה בזנו ממשעבדי דמיירי שנשעבדו קודם שנולד הבן ולכן מקדים פיון בזנו ואין כאן איגלה ללקוחות דמיוט זנו עליו יותר ממחצת סיגופו

כל היכא דליכא אלא חמש סלעים "הוא קודם לבנו מאי טעמא מצוה דגופיה עדיפא כי פליגי היכא דאיכא חמש משועבדים וחמש בני חורין ^אר' יהודה סבר ^בלמלוה כתיב בתורה ככתובה בשטר דמיא בהני חמש פריק לבריה ואולי כהן ^גיטריף ליה לחמש משועבדים לדדיה ורבנן סברי למלוה דכתיב כאוריינתא לאו ככתובה בשטר דמיא והילכך מצוה דגופיה עדיף ^דת"ר לפדות את בנו ולעלות לרגל פודה את בנו ואחר כך עולה לרגל ר' יהודה אומר עולה לרגל ואח"כ פודה את בנו ^הישו מצוה עוברת וזו מצוה שאינה עוברת בשלמא לר' יהודה כדקאמר טעמא אלא רבנן מאי טעמיהו דאמר קרא 'כל ככור בנך תפדה והדר לא יראו פני ריקס' ^ות"ר מנין שאם היו לו חמשה בנים מחמש נשים שחייב לפדות כולן ת"ל כל ככור בנך תפדה פשיטא בפטר רחם תלא רחמנא" מהו דתימא גילף ככור ככור" מנחל מה הלן ראשית אונן? אף כאן ראשית אונן קמ"ל: ללמוד אונן: וזה מגלן דכתיב ^זולמדתם אותם את בניכם והיכא דלא אנמריה אבוא ימחייב איהו למיגמר נפשיה דכתיב ^חולמדתם איהי מגלן דלא ימחייבא דכתיב ולימדתם ולמדתם ^טכל שמצווה ללמוד מצווה ללמד וכל שאינו מצווה ללמוד אינו מצווה ללמד ואיהי מגלן ^ילא מחייבא למילף נפשה דכתיב ולימדתם

ולמדתם כל שאחרים מצווין ללמדו מצווה לו
מצווין ללמדו אין מצווה ללמד את עצמו ומ
דאמר קרא ולמדתם אותם את בניכם ול
ובנו ללמוד והוא קודם לבנו ר' יהודה אומר
מתקיים בידו בנו קודמו כי הא דרב יעק
שריה אבוח לקמיה דאביי כי אהא חזיה
א"ל אנא עדיפא מינך טוב את דאזיל לא
הוה הוהא מוקי בי רבנן דאביי דכי הו
מיתוקי אמר להו לא ליתבי ליה אינש א
על בת בהווא בי רבנן אידמי ליה כתינא
דכרע נתר חד רישיה אמר להו למחר אי
ללמוד תורה ולישא אשה ילמוד תורה וא
כלא אשה ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה
הלכה נושא אשה ואח"כ ילמוד תורה ר' יו
בתורה ולא פלגי הא לן והא להו: משת
בדרב המנונ דאדם גדול הוא א"ל כשיב
חזויה דלא פרים סודרא א"ל מאי מעמא לא
אהדרינהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזי
הונא למעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא
בעבידה סלקא דעתך אלא אימא כל ימי
ובן תנא דבי ר' ישמעאל עד כ' שנה יוש
ישא אשה כיון ששהגעי כ' ולא נשא אומר
האי רעדפינא מחבראי דנסיבנא בשיחסר

17. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

כל היבא. דלית ליה נכסי אלא ה' קטעים: ככחוכב בשער דמאי.
ובפרדיון עמלו היה מחזיק קודם ששיעבד הרקעמיו ויטרוף את
הקחמות הילכך בחמש בני חרי לאיכא פקיק לבריה דלוי זה
אזאיה^(ה) שהר מות בנו עליו יותר ממאמיו: ואזיל כון ועריץ.

[illegible]

וּפְתוּר חֲמֹר תַּפְרֵהָ.
שֶׁהָ וְאֵם לֹא תַפְרֵהָ.
נִפְתּוּ כָל בְּכוֹר בְּנֵיהָ.
פָּדָה וְלֹא יִרְאוּ קִיָּץ.
שְׂמֹת לֹא יִקָּם.
וְלִמְדָתָם אִתָּם אֲדָם
יֵיכֶם לִדְבַר קֵם בְּשֹׁכְתָהּ
בִּדְרֹךְ וּבְלִכְתָּהּ
שֹׁכְכָה וּבִקְוֹמָהּ.
דְּבָרִים יֵא יֵט

(1) רש"י ד"ה כחמשה
ד' דלון זה חמשה
לקורות שהי' (3) ד"ה
גל' מייסדה וכו' ולמדמם
ת' נזיכס קרי יביה
מדמם וכו' ללמד
חרים הס"ד ואת"ל מ"ה
רא האז: (3) תוס' ד"ה
זיל וכו' ויאמרו לו פדה
וכו' ויאמרו לו אין:

תבוס' הרא"ש איתא
 והא נחא נמי קראמ' **א**
 יהודה בנו קודמ' **ב**
 מפוזת על אביו ור' **ג**
 מרין לרביע' מצוה **ד**
 נופיה ערפא אלא ורבי **ה**
 נסי' שפוזתו על אביו **ו**
 כול הכהן לגבות פדיו **ז**
 פסו מנסיס' שפוזת **ח**
 נכסו ר"ע מהרש"א **ט**
 ר"ש ד"ה כחכובין **י**
 מההא ורבי אבהו **יא**
 נטמא' א נטמא' שטא **יב**
 שש אינ' יכולים ללמד **יג**
 עינים מפני שפוזת **יד**
 נטות אחר מנסיס' **טו**
 נטמא' ד ר' יש **טז**
 ספק ללמד אחר **יז**
 נטמא ולא הוי עיני **יח**
 נטות בתר מנסיס' **יט**
 נטמא'

ישאו אשה תחלה צרכי
 י"א [מהל' ח"ת היה].